

hed, som er vist overfor tidligere af os fremsatte Ønsker derved, at der i §§ 2 og 7 gives nogle særlige Regler for Handelsnæring.“ I Lighed med en Række andre Organisationer har „Provinshandelskamret“ taget Afstand fra Lovforslagets Bestemmelser om Lærlingekommissioner.

„De danske Provinsers Barber- og Frisørforening“ har vedrørende Lærlingenes Undervisning ønsket, at der i Lovforslaget blev indføjet Ordet Fagskoler, „idet der indenfor Faget i adskillige Byer findes statsanerkendte og statsunderstøttede Fagskoler for Lærlinge.“

Efter Indbydelse fra Centralarbejdsanvisningens psykotekniske Afdeling har Udvalget overværet en Demonstration af de psykotekniske Prøver.

Overfor Socialministeriet har Udvalget ønsket en Forklaring paa, om Udtrykket „anden næringsdrivende“ i Lovforslagets § 1, 1ste Linie, omfattede „al Næringsvirksomhed“.

Herpaa har Ministeriet svaret:

„Den i Lovforslagets § 1 omhandlede Pligt til at oprette Lærlingekontrakt og give den i denne omhandlede Oplæring paahviler enhver næringsdrivende, forudsat at det faglige Omraade, som den paagældende Virksomhed hører til, er af en saadan Art, at det skønnes muligt at give de paagældende unge Mennesker en forsvarlig og afrundet Uddannelse i Lovens Forstand. Afgørelsen i saa Henseende er henlagt til Socialministeriet, der har fastsat, at Gartner-, Mejeri- og Apotekerfaget ikke skal anses som henhørende til Loven, ligesom man under Hensyn til de særlige Uddannelsesforhold indenfor Bank- og Forsikringsvæsenet har udtalt, at disse for Tiden ikke vil være at henføre under Loven. Socialministeriet har endelig i givet Tilfælde udtalt sig om, hvorvidt et mere specielt Omraade indenfor en Branche er egnet til at danne Basis for Lærlingeuuddannelse, og har saaledes afgjort, at Installation af Hustelefoner og Fremstilling af Bambusmøbler ikke er at anse som Fag i Lovens Forstand, saaledes at der ikke

kan antages unge Mennesker til Uddannelse i disse Virksomheder.“

Udvalget stiller de under Nr. 1, 4 og 35 anførte Ændringsforslag, der tager Sigte paa at bevare den nugældende Lovs Bestemmelser paa de omhandlede Omraader.

Udvalgets *Flertal* (P. Andersen, Dahlgaard, Harald Jensen, Jønsson, Valdemar Nielsen, Gustav Petersen, Schrøder og Simonsen) har ikke uden Ændringer kunnet slutte sig til det foreliggende Lovforslag; men det har set det som sin Opgave at gennemføre saadanne Forbedringer i det bestaaende Lærlingeforhold, som Øjeblikkets Forhold muliggjorde.

Særlig tager følgende Ændringsforslag Sigte herpaa:

Ændringsforslaget under Nr. 18, som fastsætter *Læretidens Varighed* til 4 Aar, hvilken Varighed Flertallet i Almindelighed maa anse for tilstrækkeligt; men der gives Socialministeren en Bemyndigelse til under visse Forhold i enkelte Fag at udstrække Læretiden til 5 Aar.

Ændringsforslaget under Nr. 23, der har til Formaal at hindre, at Virksomheder paatager sig at uddanne flere Lærlinge, end Hensynet til en forsvarlig Uddannelse tillader.

Ændringsforslagene under Nr. 41 og 45, som fastsætter Oprettelse af *Lærlingenævnen*. Disse træder i Stedet for Lovforslagets Bestemmelser om Lærlingekommissioner. Det bliver Lærlingenævnens Opgave ikke blot at paase, at Lærekontrakt oprettes og anmeldes til Paategning, men de skal ogsaa kunne beslutte at henvende sig til Parterne og søge Forholdet berigtiget, naar det foreligger oplyst, at en Lærlingekontrakts Bestemmelser er overtraadt.

I København og Frederiksberg kommer Centralarbejdsanvisningskontorets Bestyrelse til at fungere som Lærlingenævn. Det er Flertallets Opfattelse, at det i høj Grad er ønskeligt, at der i København skabes et fælles Organ for Lærlingevæsenet, i Modsætning til de nuværende Forhold, hvor Godkendelsen af Lærekontrakter er hos Ar-